

W NIEDZIELĘ DNIA 10 LIPCA 1808.

Z Wiednia d. 2. Lipca.

J. C. K. Apostolska Mość raczył nadwornemu swojemu Radey przy połączoney Czesko-Austryacko-Galicyskiej nadwornej kancelaryi, Janowi Fidelisowi Ergelet, szacyniwszy go orderem S. Szczepeana, na jego nayspokorniejszą prozbę wydać naytascawiey kazac dyploma na godność Barona.

Kapitana C. K. artyleryi polowey, Ludwika Müllner, raczył J. C. K. Mość przez wzgląd na 36 latnie wierne, gorliwe i dotąd trwające w woysku usługi, z calem jego potomstwem wynieść naytascawiey do godności szlachectwa.

W państwie Krumbach w Austryi udało się gorliwemu Prefektowi, Janowi J. Kamptner, za pomocą dystrykciowego szkół dozorca i dziekana w Kirszlug, Kamerlochera, naklonić gromady tego państwa do zrobienia funduszu, dla zapewnienia lepszey płacy nauczycielowi szkółki i wsparcia dla ubogich. Plan chwalebnyego tego przedsięwzięcia jest: iż dobrze myślący ci wieśniacy obowiazali się w swoim i potomków imieniu od każdego publicznego czynu składać pewne opłaty, poki kapitał nie doydzie do summy, żeby czynić

200 zł. ryń. prowizyi tak dla nauczyciela, iako też dla szpitalu. I tak żeniąc się ubogi zapłaci na ten fundusz 1 a bogaty 2 zł. ryń. od sprzedarzy domu &c. 100 do 500 zł. ryń. wynoszącego zł. ryń. 1 30 kr. od 500 do 1000 3 od 1000 do 2000 — 5 od przynoszącego 2000 — zł. ryń. 10. Przytem postanowiono, iż do u zupełnienia powyższego kapitału 3 części prowizyi obracane będą dla nauczyciela, a czwarta dla ubogich. Piękny ten i pierwszy w swoim rodzaju przykłąd znajdzie zapewne naśladowcow!

Miasto Bielsko w Xięstwie Cieszyńskim prawie całe d. 6 Czerwca się spaliło. Ogień wszczął się w stojącym w środku miasta browarze i tak szybko przy zachodnim wietrze się rozszerzył, iż w przeciągu kilku godzin 400 domow w pyrzynę obrocił. Woyskowy tylko magazyn, dom transportowy i mała częśćka nayuboższa miasta, ponieważ za wiatrem leżały zostaty oszczędzone. Niestety mieszkańcow tego politowania godnego miasta jest bez granic. Pomoc była nie podobna, ponieważ płomień całe zaraz miasto ogarnął. Większa część ludzi zaledwo cokolwiek rzeczy uratowali. Załoga od regimenta

Callredo zapobiegła czynnie powszechnemu nieśladowi. Jej odwadze i czynności winno przytykające do Bielska miasto Biąta swoje ocalenie, które przy braku wody zerwaniem tylko przytykających do miejsca ognia dachow ratować można było. Oficerowie nie bezpieczeństwem swego życia ratowali przywiedzionych do rozpaczy mieszkańców, przy czem to żołnierzy skaliczonych i do szpitala oddanych zostało, i na wielu popałyły się muntury. Ocalone miasto Biąta zrobiło przez wdzięczność dla żołnierzy składkę, i oddało ją batalionowemu dowodczy do podziału; lecz nie przyjęli żołnierze tej nagrody i całą składkę przeznaczyli dla ubogich mieszkańców Bielska.

Z Bajony d. 13. Czerwca.

Gazeta tuteysza zawiera co następuje:

Najjaśniejszy Król Neapolitański przybył d. 7 o godzinie 8 z rana do Pau. Jak tylko Najjaśniejszy Cesarz dowiedział się o przybyciu tam wysokiego swego Brata, wyjechał zaraz na przeciw niemu z zamku Marrac. Napotkał go o dwie godziny drogi od Bajony i przywiozł w swoim powozie do zamku Marrac. Najjaśniejsza Cesarzowa przyjęła go z damami dworskimi u wcho-dów. Nie długo po jego przybyciu przybyła do niego deputacya od grandow Hiszpańskich, na której czole znajdował się Xąż Infantado, i rzekł do niego:

"Najjaśniejszy Panie! Z największą radością sławamy przed W. K. Mój. Hiszpania wszystkiego od rządów W. K. Mój oczekuje. Obecność Twoja, Najjaśniejszy Panie, koniecznie jest potrzebna dla odrodzenia naszej oyczyzny. Grandowie Hiszpańscy szczytą się zawsze wiernością ku swoim Monarchom. W. K. Mój znajdziesz w nich taką samą wierność do Twej Osoby.

Przyymiy W. K. Mość nasz hołd z tą łaskawością, którey tyle dajes dowodow Twoim poddanym królestwa Neapolitańskiego.,,

Król odpowiedział deputacyi:

"Iż poświęci się cały rządowi Hiszpanii; iż dołoży wszelkiego starania do utworzenia skarbu, rządzenia woyska i floty morskiej; iż Hiszpania zapewnioną bydz może o utrzymaniu swoich swobod; iż nie chce panować iak tylko przez ustawy; nakoniec, iż grandowie polegć mogą na jego szczególniejszey protekcyi.,,

PP. Urquijo i Cevallos, radcy stanu, mieli potem audyencyą, z któremi J. K. Mość długo rozmawiał o interesach królestwa.

Po nich wprowadzona została deputacya od rady Kastyliskiej, której Prezydent Don Lardizabal miał do Króla następującą mowę:

"Najjaśniejszy Panie! Rada Kastylii, naywyższy trybunał narodu Hiszpańskiego, składa W. K. Mój hołd i wyraża swoją radość z wstąpienia W. K. Mój na tron Hiszpański, na który wyniosł Cię Najjaśniejszy Brat Napoleon Wielki, którego chwala za-cmita wszystkich bohaterow starożytności. W. K. Mość zasługujesz na jego wybr., łącząc w Osobie swojej wszystkie wysokie przymioty zdolne do podniesienia i utrzymania tronu. W. K. Mość jesteś członkiem rodziny, przeznaczoney od Opatrzności do panowania. Stawa caot W. K. Mój przeszła za Pirenie i rozeszła się po Hiszpanii. Wspomniałi Hiszpanie wszystkiego się spodziewać możecie. Religia katolicka nie będzie nadwierzona, ale w zupełney czystości utrzymana, i będzie jedyną w królestwie. Prawodawstwo, obyczaje, zwyczaje, trybunały, duchowienstwo, ciąża narodowe będą utrzymane i ulepszone dla dobra kościoła i kraju.

Rozne stany królestwa, jako podpory monarchii, będą utrzymane; obodzy doznają wsparcia; całość Hiszpanii i własność każdego będzie świętobliwie zachowana. Oto są dobrodziejstwa, których się po znanej dobroci W. K. Mci spodziewamy; oto życzenia, które wyraża rada Kastylijska. Boże day, żeby się spełniły, i żebyś W. K. M. śc. był najszczęśliwszym Królem w świecie! „

J. K. Mość rozmawiał długo z członkami tej rady o ustawach cywilnych i różnych ustanowieniach i znalazł wielkie podobieństwo w urzędzeniach Hiszpańskich do Neapolitańskich. Potem wprowadzone były na audyencyą deputacye od rady inkwizycyjney i duchowieństwa, rady Indyjskiej i skarbowey.

Deputowanym duchowieństwa odpowiadział J. K. Mość: „ iż religią uważa, iżko zasadę moralności i pomyślności publiczney; w innych krajach znajdzie się kilka religij, Hiszpania zaś nazwać się może szczęśliwą, że tylko jedną prawdziwą posiada. „ — Radzie Indyjskiej: „ iż posiadłości Amerykańskich nie uważa jako osady, ale jako należące części do Hiszpanii, i że pomyślność ich równie go interesować będzie, jak Europejskich krajów. „ — Radzie skarbowey: „ iż nie jest mu tajno, że w tym wydziale wiele jest do zrobienia; że wojsko i flota morska kilka miesięcy nie jest płatna; lecz spodziewa się za pomocą wiernych Hiszpanów zaradzić tem nieszczęściom. „

Nakoniec przybyła deputacya od wojska Hiszpańskiego, mająca na czele Xela del Parque, który mówił do Króla. Monarcha odpowiedział, iż polega na odwadze i poświęceniu wojskowych Hiszpańskich. Mam sobie za honor (dod.) być Naypierwszym żołnierzem, i jeżeliby potrzeba było walczyć przeciw Maurom, jak w dawnych czasach, lub odeprzec niemiłosierną napaść odwiecznych nieprzyjaciół Jądu, zobaczylibyście mnie pier-

wszego na waszem czele, dzielącego wszystkie niebezpieczeństwa. Zapewniacie wszystkich, którzy służyli krajowi pod moimi poprzednikami, iż pobierać daley będą swoy żołd, pensye, używać swoich tytułów, &c. i że będą miał sobie za obowiązek wynagradzać dawne usługi, jak gdyby pod moim panowaniem były uczynione. „

Po tych audyencyach oddalił się J. K. Mość o godzinie 10 i iadł wieczera z Najjaśniejszym Cesarstwem Jchmość.

Z Paryża d. 19. Czerwca.

W. Marszałek pałacu Diurek otrzymał, jak mówią, tytuł Xela Friulla.

Mniemają teraz, iż jeżeli Anglija zezwoli na neutralność Ameryki, Cesarz także ją uzna.

Niewiadomo jeszcze, którego z prafatów powoła J. C. K. Mość na arcybiskupstwo Paryżkie; publiczność wymienia dwóch kandydatów, na których pewnie padnie wybór Monarchy. Jeden jest Kardynał a cybiskup w Rouen, Cambaceres, brat arcykancelarza państwa, drugi Juigny, bywszy arcybiskup Paryżki aż do rewolucyj, a po wymazaniu go z listy emigrantów, mianowany przez J. C. K. Mość kanonikiem S. Dyonizego, którą dostojność dotąd posiada.

Jenerał Oudinot udał się do wod w Pombieres.

Xzna Ponte-Corvo powróciła tu przed kilku dniami z swoim sytem od swojego małżonka z Rendsburga.

Wyszedł teraz z druku nowy romans Pani Genlis Belizaryusz.

P. Despiau wynalazł nowy warsztat, na którym jedna osoba może robić nayszerze materye i sukna. Na posiedzeniu Ateuumi kunsztow d. 15. Maia otrzymał za to laurowy wieńiec i medal. Mechanizm war-

ształa P. Despien może także być do zwy-
czajnych warsztatów przydany i nie kosztu-
je iak 100 frankow.

Sześć Amerykańskich okrętow zostały
przez sąd zdobywczy skonfiskowane, a 32
podobnyż los oczekuje.

Kommissya Amerykańskiego kongressu,
którey oddana do przejrzenia została korre-
spondencya między Francuzkim Ministrem sta-
nu P. Champagny i Amerykańskim postem,
Jenerałem Armstrong, Ministrem Canning i P.
Monroe, po zdaniu długiego rapportu propo-
nowała kilkanaście ustaw, a między innemi
ażebym usłał wszelki handel z wojuiącym mo-
carstwem, którego rozporządzenia dają do
krępowania neutralnego handlu siednoczonych
stanow; daley, ażebym każdy kapitan okrętu,
który przyymie pozwolenie żeglugi lub opła-
ci cło podług gabinetowego rozkazu Angiel-
skiego pod d. 11 Listopada, z kraju był wy-
gnaany i utracił na zawsze prawo obywatel-
stwa.

Z Kopenhagi d. 18. Czerwca.

Podług doniesień okrętowych powrócił
Pułkownik Murray (nie Jenerał More) z
podroży swoiey do Gripsholmu do Króla
Szwedzkiego do Gothenburga, i zaraz po-
płynął do Anglii, dla zasiągnięcia wiadomo-
ści względem niektórych nieukończonych ie-
szcze sporow.

Wczoray przez nadzwyczajną okazyą
odebraliśmy niezawodną wiadomość, iż stoią-
ce przed Gothenburgiem woyska Angielskie
nie wyśiadły do 16 na ląd, i nawet nieczy-
niono ieszcze do tego przygotowań. Liczba
ich wynosi naywięcey 14,000 Indzi. Dzie-
więc tygodni znajdują się już na wodzie, i
codziennie po dwa bataliony wyśiadają na brze-
gi przy Gothenburgu, dla zasilenia się świe-
żem powietrzem i żywnością.

D. 9 b. m. widziano poniżey Laland 36
nieprzyjacielskich okrętow ku naszemu brze-
gom płynących; wszyscy udali się na swoje
mieysca, lecz nazajutrz oddali się, tylko dwa
brygi pozostały. W przeszłą sobotę wysa-
dzili z 4 łodzi za pomocą ciemney nocy one
ludzi na brzeg, ci opanowali iedną łodz,
którey lud oprócz straży nocował na urzą-
dzonych na to dwóch statkach. Opanowawszy
łodz, zapalili dwa te statki, i domyślać się
niestety należy, iż większa część naszego lu-
du stała się łupem płomieni, gdy 12 tylko w
pław się wyratowało. Po dopełnieniu tego
czynu popłynęły oba brygi ku północno-za-
chodowi.

Przybyły ostatni konwoy Angielski, za-
rzucił kotwice przed Malmoe. Obok niego
stały wczoray ieden liniowy okręt, iedna fre-
gata i 3 kutry. Nauczeni Anglicy z swoią
szkodą co podkato pierwszy konwoy, zastoi-
nią zapewne lepiej drugi.

Jedno z naszych pism wyraża z powodu
ogłoszenia przez Anglią Kopenhagi w zam-
knięciu: Zdaie się, iż systema Angielskiego
szpiegowstwa zniszczone zostało na stałym
lądzie, a osobliwie przez dzielne środki Duń-
skiego rządu, bo gdyby P. Canning był miał
naymnieyszą wiadomość co się u nas ędzie,
nie byłby się zapewne wyślawiał na śmiech
ogłoszenia naszej wyspy w zamknięciu. I
wrzeczy samey czegoż on nas przez zam-
knięcie myśli pozbawic? Eskadrami swoiemi
i krążącemi pojedynczo okrętami nie potrafi
zabronic, aby na Zelandyi nie siano pszenicy
żyta, ięczmienia, owsa i innych gatunkow
zboża; z mleka, masła i mięsa także nas nie
potrafi ogłotocic, wyiąwszy na iedney bez-
bronney wysepce; przez dawozy zaś i zapew-
nienie przeciw odwiedzeniu mięsożercow, któ-
rych my tu w przeszłym roku mieli, stan by-

dlu dojdzie w krotce do dawnego stopnia.

Co się tycze kawy, cukru, inoigo i soli nie potrzebujemy innego dowozu, iak na okrętach, które pomimo zastony wojennych okrętow P. Canning, dostają nam się w ręce. Angielskie zamknięcie iest więc dla Kopenhagi bardzo obojętną rzeczą. Za 5 miesięcy nadejdzie zima i wypędzi Anglikow. Bez ogłoszenia nawet w ścisłym zamknięciu przez P. Canning Zelandyi, nikt nie uwierzy, aby nam Szwedzki, Sycyliyski, Sardyński, Brazyliyski lub Haiti okręt kawalek chleba przywoził. Amerykańskie okręty, które ieszcze żeglnią i pomimo woli swojego rządu poddają się rozkazom Angielskim, nie przybędą także do Zelandyi, chyba że im gwałtem drogę pokazemy. Groźba więc Canninga iest równie śmieszna, iak nieuz, teczna.

Z Norwegii mamy doniesienia, iż Xzę Holsztyński niszczy wszystkie plany Jenerala Armfelta, do których wykonania nie miał nigdy sił dostatecznych.

Z Gothenburga d. 14. Czerwca.

Porównnik Murray, który posłany był do Sztokolmu, pojechał na powrot do Anglii. Angielski plan był, ażeby woyska Angielskiej wyprawy wysiadły przy Mofie do Norwegii, i a Król Szwedzki chce, aby z jego Finlandzkim woyskiem razem działaly, do czego nie są wodzowie Angielscy upoważnionemi; i to ma bydź przyczyną podróży Porównnika Murray do Anglii.

Przez Sztokolm przybyło tu 36 Anglikow, którzy otrzymali pozwolenie wyiechania z Roslyi, i udają się stąd do Anglii.

Dla zastonienia brzegow zgromadza się przy Rewlu, &c. 25 000 woyska Roslyyskiego. Do Archangelu postano także woyska.

Pisma nasze zawierają w sobie następu-

14ce wiadomości z Anglii.

Z Londynu d. 7. Czerwca.

W sobotę odprawił Król radę w pałacu Królowey i wyjechał wczoray z Londynu do Windsora. Urodziny Króla obchodzone tu były d. 4 b. m. zwyczajnym sposobem. Po przedniczego dnia iadł J. K. Mość obiad u Xżny Wallii i Xżny Brunświckiej w Blackheat.

Robotnicy rękodzielni bawelnianych o burzyli się w rożnych okolicach, żądając w teraźniejszych czasach wyższej płacy. List z Manszestru pod d. 3 Czerwca donosi o tem, co następuje:

"Tu dosyć ieszcze spokojnie; ale z prowincyy nadchodzą zatrważające doniesienia. Wielu spokojnych tkaczow zostali od zbuntowanych przymuszonymi porzucić swoje warsztaty i tączyc się z niemi. Na schwytanie pierwszych wynaczone są nadgrody. Jazda przebiega prowincye i powazecna panuje trwoga. Więzienie w Boehdole zostało przez zbuntowanych spalone i bardzo wiele uwclnili tym sposobem swoich współbraci. Szanowny rękodzielnik w Haywood został przeszley nocy przez pewną liczbę tkaczow z łózka wywleczony i znieważony. Słowem widoki są bardzo smutne. Pod d. 2 kazali tuteysi tkacze wydrukować obwieszczenie, w którym wyrażają, iż fałszem iest, iakoby spor z niemi był zagodzony. Jeżeli trzecią częścią powiększona im będzie płaca, tedy zaraz do warsztatow powroczą."

Z Wigan w Lankashire nadeszło także doniesienie, iż tamteysi tkacze zebrali się w wielkiej liczbie, żądając podwyższenia płacy. Znakomitsi rękodzielnicy chcą z tego powodu złożyć radę.

Zapewniają, iż z Irlandyi popłynąć ma wyprawa do Hiszpańskiej Ameryki. Arthur

Wesley miał nad nią mieć główne dowództwo. Składać się zaś ma z 7 liniowych okrętów i 10,000 wojska.

Maytkom, którzy zatrzymali w Spithead Roslyyską fregatę Spersnoy, dano 48,100 f. szt. nagrody.

Jenerał Spencer przybył d. 15 Maja z wojskiem na kilkunastu przewozowych statkach do naszej floty pod Admiralem Purwis przed Kadyxem; iednak nie poważono się dotąd na ląd ich wysadzić.

Gazeta Plimutska donosi, iż bywszy Sternik okrętu Saturna, P. Hamond, który przy Odiencie na ląd wysiadł, dla rozpoznania brzegów Francuzkich, został isko szpieg schwytany i różstrzylany.

Wschodnio-indyjska kompania ogłosiła utzędowy rapport o iey interesach aż do miesiąca Maja 1808. Prowizya od iey długów wynosi 9 mill. 122,621 f. szt. Lecz zważywszy cō rząd winien kompanii, i dōdawszy do tego zapas towarów w iey magazynach, tedy rachunek wypada dla iey pomyslny.

Odwolany iak wiadomo Pruski Poseł, Baron Jakobi, odpłynął d. 18 Maja z Anglii.

Pułkownik Murray, jenerał kwatermistrz Jenerala Moore, który w sōbotę do Londynu przybył, odpłynął d. 2 Czerwca na powrót do Szwecyi.

Dworska gazeta pod d. 31 Maja donosi, że okręt J. K. Mei Wirginia zabráł d. 19 Maja pod brzegami Irlandzkiemi Hollenderską fregatę Gelder o 14 działach, która przed 14 dniami była z Bergen wytypnęła. Miała na sobie oprócz 23 podróżnych 557 ludzi załogi i bronila się półtory godziny nayodważniey. Kapitan iey Poel, kawaler Hollenderskiego orderu, był raniony i 25 ludzi zostało na niego zabitych, a 40 ranionych. Gdy już żagle

zwinęła, wszczął się na niey ogień, lecz w krótce ugaszony został.

Bywszy nisz Poseł w Wiedniu, P. Adair, który na okręcie liniowym Superb powrócił, był d. 25 Maja Królowi przedstawiony.

Od 10 Czerwca zakazano palis gorzałki z żyta.

Przeznaczony nasz do Sycyliyskiego dworu Poseł, P. Hill, przybył d. 2 Kwietnia do Cagliari w Sardynii, skąd udał się do Palermo.

D. 28 Maja obchodzone były w Londyńskiej gospodzie urodziny zmarłego Puta przez liczne zgromadzenie, na którym Xżę Beaufort przydywał.

Podług podanego parlamentowi rachunku, wynosi wartość uwiezionych z Kopenhagi morskich zapasów 270,240 f. szt.

Fregata Mars rozbiła się w okolicach Meksyku.

Lord Strangfort, który na ostatniej flocie miał iakō poseł do Brazylji poptynąć, pozostał się z przypadku. Wyśiadł w Torbay na ląd, tym czasem zawiął pomyslny wiatr, flota odpłynęła nie czekając na niego.

Dworska gazeta umieściła rapport Kapitana Mason, fregaty Dafay, o zahranu d. 22 Kwietnia z portu Duńskiego Fladstrand 13 statków z żytemi. Z Angielskiej strony 5 ludzi było przy tem ranionych, pomiędzy ktorými Porucznik Elliot.

Fregata Tartar, która d. 16 Maja stoczyła przy Bergen żywą potyczkę z 4 Duńskimi smatnemi szalupami powróciła d. 20 Maja do Leith. Kapitan iey Beattsworth, który służył pod Lordami Hood i Nelsonem, zabity niefortunnie został.

Kancierz skarbu, P. Percewał, pedał d. 2 Czerwca niższy izbie rachunek tego rocz-

nich wydatków i dochodów.

Wydatki wynoszą tego roku ogółem 48 mill. 319,307 f. sz. Do zwyczajnych dochodów nie dostaje 10 1/2 mill. które będą przez przychłkę zastąpione, to jest 8 mill. na Anglię, a 2 1/2 mill. f. sz. na Irlandyę, na którą niższa izba zezwoliła.

Postępowanie Lorda Wellesley w wschodnich Indjach pochwalone zostało większością głosów przez parlament, pomimo przeciwnego wniosku P. Turton, &c.

Lord Granwill wprowadził znowu do izby wyższej wiadomą prośbę katolików Irlandzkich. Lordowie Sidmouth, Hutchinson, Holland i inni mówili za nią, Lordowie Hawkesbury, Auckland, &c. przeciw niej. Spory trwały aż do godziny 5 z rana; lecz gdy przyszło do głosowania odrzuconą została większością 161 przeciw 74 głosów. Te właśnie osoby, które popierały teraz żądania katolików, odrzucały je dawniej, gdy były na ministrowskich urządach, pod pozorem, że nie był czas nimi się zatrudniać. W niższej izbie popierał P. Grattan ich sprawę, lecz równie jak w wyższej odrzuconą została.

Z Schonen d. 12. Czerwca.

Szwedzka eskadra, która z Karlskrony do wyspy Gotland popłynęła, zabrała z tego portu 2000 wojska z sobą, i tyleż z Kolmaru. Angielski Admiral Hood wspierał także jej działania.

Sztokholmska gazeta pod d. 7 Maia zawiera następujący raport, który Jenerał Armfelt J. K. Mei przysłał.

Z Bioruley d. 25. Kwietnia.

"Dla zająćcia stanowiska na prawem skrzydle brygady Hrabiego Leyonstedt, wyruszyłem, stosownie do mego rozkazu, o godzinie 11 w wieczor z 480 ludzi z Medo-Ray. Pomimo nadzwyczajnych trudów, z powodu

głębokiego śniegu, doszliśmy rano do nieprzyjacielskich strazy, odparliśmy je i w targnęliśmy o 3 mile do Norwegii. Nieprzyjaciel zgromadził tymczasem swoje siły i dawał uporczywy odpor. Mimo tego został jednak przez Kapitana Godell z mocnego stanowiska wyparty. Z tem wszystkim zmocnit nieprzyjaciel bardziej swoje siły, postąpił z Rya naprzód, uderzył na oddział, który zestawilem dla zastonienia mego cofania, i zagroził mi oraz z boku. Złączyłem się zaraz z tym oddziałem i starałem się przebić przez licznieszego daleko nieprzyziaciela. Podwa razy odpał mój korpus nieprzyziaciela. Lecz utraciwszy przeszło 200 ludzi w zabitych i rannionych, wypotrzebowawszy wszystkie ładunki, i nie mając żadnego sposobu dalszej obrony, przymuszony niesfety nakoniec zostałem do poddania się i z wszystkimi moimi wojskami dostalem się w nieprzyziacielską niewolę, które wczesias nieszczęśliwey rozprawy naywiększą okazały odwagę.

Podp. *P. Gahn, Półkownik i naczelnik batalionu.*

Wczoraj (wyrza dworska gazeta pod d. 12 Maia) odebrał J. K. Mość następujący raport od morskigo Porucznika Kapselmann:

Z Zatoki Kumling d. 9. Maia.

"Stosownie do odebranego rozkazu popłynęłem d. 6 Maia z moją dywizyą do zatoki Aland. D. 7 wyplłynęłem do Mushag, lecz dla lodow nie mogłem daley na północ się dostać. W przody ieszcze datem rozkaz Kommissarzowi Klanburg w Dayuby, aby wprowadził wszystkie łodzie na których Roslyanie mogliby się przeprawić. Sam nawet miał do mnie przybydź. Ale dowiedziawszy się, iż z nieprzyziacielem korrespondował, i niebezpieczną był osobą, kazałem zatem chłopom, aby go aresztowali i isko jeńca na mój chręt przyprowadzili. To stało się natychmiast, ro-

wale isk z wielu iznemi urzędnikami w Vi-
ramlony, którzy nieprzyjacielowi żywności
dostawali. Dowiedziawszy się z przeiętego
listu Rosslyyskiego dowodczy w Aland, że nie
zwłocznie miał z swoim woyskiem odciągnąć,
udałem się przeto z moją dywizją do Vilcom-
bing. Za moim zbliżeniem się, uchwycili chłopi
na wyspie Aland oręż i wszystkie Rosslyy-
skie woyska, wyiawszy jednego majora ko-
zakow i kilkunastu ludzi, w niewolę zabrali.
Kazałem potem przez postaćca, stojącego w
Kumling w liczbie 660 ludzi nieprzyziaciela,
wezwać do poddania się. Rosslyyski Pułkowi-
nik, dowodzący tym korpusem, nie usłuchał
jednak moiego wezwania. Tymczasem kaza-
łem chłopom zabrać nieprzyziacielski skład
prochowy i zaprowadzić jeńców do Grisle-
hamne.

Podp. *Kapselmann*, |Dowodzca
wyprawy.

Rapport tegoż z Kumling pod d. 13 Maia.

Od ostatniego moiego rapportu pod d. 9
przytączyło się do mnie 450 mieszkańców z
Aland i parafy Kokar, Kapell, &c. Zawar-
łem z nieprzyziaciem na 3 dni zawieszenia
oręża pod warunkiem, aby z Kumling woys-
ska nie wyciągnął i z mieszkańcami dobrze
się obchodził. Ale gdy tego warunku niedo-
dotrzymał, owszem 5 łodzi z woyskiem chciał
do Brenlo przeprowić, przerzuciłem się zatem
przez lod do południowej części wyspy
z Porucznikiem Cronstedt, i wezwałem, lubo
nadaremnie nieprzyziaciela do poddania się.
Wysadziłem d. 9 kilka dział moiej dywizyi
na ląd i zacząłem do nieprzyziaciela ognia da-
wać. Rozprawa trwała aż do godziny 4 po
południu, w którym czasie nieprzyziaciel broń
złożył. W niewolę zabraliśmy: jednego
pułkownika, który tym korpusem dowodził,
jednego podpułkownika, 18 officerow, 38 pod-

officerow, 4 chirurgow i 410 żołnierzy. Do-
stały się także w nasze ręce mały magazyn i
cokolwiek sprzętów wojskowych.

Podp. *Kapselmann*.

Sztokholmska gazeta dworska pod d. 9 u-
mieściła następujący rapport Jenerała Hrabiego
Klingsporr, który Kapitan Baron Ramsay
przywiozł:

*Z głowney kwatery Lemmingo d. 29
Kwietnia.*

Po korzysciach, które Finlandzkie woys-
sko W. K. Mei d. 18 b. m. przy Sikaioiki nad
nieprzyziaciem odniosło, rozkazałem mu za-
jąć inne stanowisko, dla utrzymania komun-
nikacyi z woyskiem przy Sawolax i zastowie-
nia naszych magazynow. D. 25 Kwietnia
odebrałem doniesienie, że nieprzyziaciel w
2500 ludzi i 6 działami Sawolax opanował, i
gotuje się do uderzenia na nas. Post nowiłem
zatem uprzedzić nieprzyziaciela i wypręd go
z tego korzystnego stanowiska. Jakoż rozka-
zy moje zostały wczoraj tak dobrze przez
odważne woyska W. K. Mei dopełnione, iż
nieprzyziaciel z stratą 200 ludzi w zabitych i
ranionych z Sawolax wyparty został. Zabra-
liśmy 400 jeńców, 4 działa i 2 chorągwie.
Baron Ramsay będnie miał szczęście złożyć
ostatnie u stop W. K. Mei.

Podp. *Maurycy Klingsporr*.

Powyzsza gazeta dworska pod d. 16 Ma-
ia donosi dalej: "J. K. Mój odebrał oneg-
day pomszy raport od Feldmarszałka Kling-
sporr:

Z głowney kwatery Brahestadt d. 2 Maia.

Gdy Rosslyanie cofali się ciągle po osta-
tniej rozprawie przy Sawolax, przeto za-
jąłem inne stanowisko, które postawi miie nie-
tylko w stanie do dalszych odpornych działań,
ale nawet do odparcia dzielnie Nieprzyziaciela.
D. 30 wyruszyłem z Lemmingo do tureysze-
go miejsca. Wszystkie 5 brygad naszego
woyska postępują na przed. Dla korzystania
ile możności z pomocy mieszkańców tej pro-
wincyi, którzy postawiają obławem, uznałem
za potrzebne wydać odezwę, którą tu W.
K. Mei nappokorniej dotaczam. Dla podzię-
kowania Bogu za odniesione d. 18 przy Sika-
ioiki i d. 27 Kwietnia przy Sawolax nad nie-
przyziaciem korzyści, odśpiewane wczoraj
zostało w całym woysku *Te Deum*, i stoso-
wanie do rozkazu W. K. Mei rozdałem tym
wojskowem medale, którzy się w powyż-
szych pamiętnych dniach najlepiej popisali.

Podp. *M. Klingsporr*.

GAZETY KRAKOWSKIE

W NIEDZIELĘ NIA 10 LIPCA 1808.

Z Peterzburga d. 4. Czerwca.

A amerykańskiemu tutajszemu Konsulowi, P. Harris, donosił Minister Stanu Hrabia Romazow pod d. 10 Kwietnia, iż w celu przecięcia zupełnej komunikacji z Anglią, Najjaśniejszy Imperator rozkazał, że do portów Rosyjskich żadne okręty, chociażby nawet przyjacielskich mocarstw i nie mające na sobie ładunku, nie będą wpuszczane, jeżeli płyną z portów Angielskich. Wszystkim zaś przyjacielskim okrętom, które w Anglii nie były, wolno do Rosyjskich portów zawieść i wywozić płody krajowe, z obowiązkiem jednak, iż nie popłyną z nimi do Anglii.

Z Gothenburga d. 16. Czerwca.

Angielskie woyska i Hallowerska legija, pod dowództwem Jenerala Moore, przybyły tu jeszcze d. 17 Maia na blisko 300 przewożych statkach. Pomiedzy Angielską jenerałością zsydnią się także Jenerał Hope, Clinton &c. Ponieważ nie ugodzono się jeszcze względem przeznaczenia i działania tych woysk, zatem zostawiać dalej muszą na okrętach.

Dworska gazeta Sztokholmska pod d. 16 i 20 Maia umieściła następujące raporty od Feldmarszałka Klingsporr przystane:

Z Pulkila d. 2. Maia

Stosownie do odebranego rozkazu od Naczelnego jenerala, Hrabiego Klingsporr, i na wiadomość, że Pulkila jest jeszcze woyskiem Rosyjskim osadzone, wyruszyłem wczoraj popołudniu z oddziałem 5tej brygady z Frantzila i szedłem przez całą noc 3 kolemnami do Pulkila, która o 3¼ mili leży od ostatniego miejsca. O godzinie 8 dnia z rana udeżyłem na nieprzyjacielskie pikiety, które albo pojmane, albo odpędzone zostały. O godzinie 4 z rana nastąpił główny atak i trwał aż do godziny 7. Pomimo żywego odporu zobaczyli się Rosyianie nakoniec z wszystkich stron otoczeni; byli naieżonymi bagnietem atakowani i do poddania się przymuszonymi. Oprócz znacznej liczby zabitych i raniionych, okterych nie mam jeszcze dokładnej wiadomości, utracił nieprzyjaciel 2 chorągwie, jedno 6 funtowe metalowe działo, znaczną liczbę broni i amunicyi. W niewolę zabraliśmy: Podpułkownika Abukow, który Rosyjskim woyskiem dowodził, 5 officerow, 13 podofficerow, 4 doboszow, 21 kozakow z końmi i 197 żołnierzy.

Podp. Sandels, Naczelnik brygady.

Z głównej kwatery Brahestadt d. 7. Maia. Kto naprzytykł ma 400 zł. dochodu, zapłaci 5 od sta, &c. (Gazeta Berlińska.)

Od moiego ostatniego rapportu, w którym doniosłem W. K. Mci o zwyciężkach postępach odważnych woysk pod moimi rozkazami zostających, rozkazałem Pułkownikowi Sandels wyruszyć ziego brygadą z Pułkila, uderzyć na nieprzyjacielskie woysko i konwoy żywności i potrzeb woiennych, który prowadzony był, iakem się dowiedział, z Kuopio dla Rossyjskiego woyska. Atak ten dobrze się udał, iż 2 officerow, 12 podofficerow, 76 żołnierzy i 370 wozow z żywnością i potrzebami woiebnemi zabranych zostało. Rozkazałem temuż Pułkownikowi Sandels wysłać znaczne oddziały do Idensalme i Kuopio, dla zabrania, jeżeli można, wielkich magazynow, które Rossyianie w tamtejszych okolicach założyli. Stanowisko W. K. Mci woyska jest teraz następujące: Trzecia i czwarta brygada zajmują Kliki i tamtejsze okolice; znaczny oddział uważa prawe skrzydło Rossyjskiego woyska; 2ga brygada stoi w Putioki; 5ta w Pułkila, a 1wsza w Pibaiki. Skład artyleryi i lazaret polny znajdują się w Uleaborg i strzeżone są przez oddziały od regimentow Uleaborg i Wasa pod rozkazami Pułkownika Nummers. Główna nieprzyjacielska siła znajduje się przy Kemany, &c. i wynosi 6 do 7000 ludzi z 14 działami. W Wasa i około Wasy stoi 2000 ludzi.

Podp *Maurey Klingsparr.*

Z Gdańska d. 19. Maia.

Urządzana tu jest mennica, dla bicia Gdańskiej monety. Ażeby zaś dostać do tego metalu, zakazany jest wywóz srebrnych naczeń pod karą konfiskaty. Wynaleziono tu znów 160 osob, które w miarę swojego majątku pożyczą miesięcznie 250 do 1000 talarow na utrzymanie Francuzkiego woyska i jeneralności. Dla wypłacenia tej pożyczki, nałożony jest roczny podatek na wszystkie dochody.

Z Kassel d. 21. Czerwca.

Otworzenie posiedzeń ciała prawodawczego czyli stanow odłożone jest do 2 Lipca. O obrzędach, które przy tem zachowane będą, wiemy tylko, iż J. K. Mści przyjedzie pod zastoną oddziału piechoty i jazdy z Napoleonshöhe, powitany będzie 21 wystrzałami z dział, potem uda się z całym dworem, radą stanu i władzami rządowemi do pałacu Oranż-ryi i zagei mowa posiedzenia.

Będący dawniej w Hollenderskiej służbie Jenerał Usler, świątły woyskowy, mianowany został jenerał zdjutantem przy boku J. K. Mci. W woysku i przy dworze nastąpiło wiele innych zmianów.

Z Berlina d. 14. Czerwca.

W przeszłym tygodniu przejechał Xżę Następca Weymarski z swoją Matłżonką W. Xżną Rossyjską, siostrą Najmłodszejszego Imperatora Alexandra, przez Marchią Brandeburską do Peterzburga. Woyska Francuzkie czyniły wszędzie wysokim podrożnym honory.

Dla zapobieżenia wszelkim zdręcznościom przedawany tu jest chleb pod strażą woyskową. W polach pokazują się piękne urodzaje, żeby tylko pod czas żniw postużyła pogoda. Po wsiach panuje teraz wielki niedostatek chleba.

Z Terentino, w państwie kościelnym, d. 8. Czerwca.

Dawno nie był tak obfity rok w zjawiska natury, iak terazniejszy. D. 21 z rana nastąpiła tu wielka ciemność. W kilka minut potempokazały się nad pobliskimi górami dwie ogniście kule, które w krótee się z sobą złączyły i bardzo szybko od wschodu ku południowi biegły. Tyle zaś rzuciły z siebie iskier, iż zdawało się patrzeć na fairwerk. Nakoniec rozpękły się z hukiem podobnym do pioruna, który trwał 7 sekund.

Wielmożney Jmć Pami Joarnie z Buczyńskich Perretowcy we Lwowie mieszkający skradziono w miesiącu Kwietniu r. b. następujące rzeczy kosztowne: na wysiedzenie, których 2000 zł. ryńskich są wynaczone.

1) Pereł Urywiańskich 274 miedzy tymi dwie zrysowane, kilka w kolorze sinyym, reszta złotawe; wielkość tych pereł jest g ochu polnego małego: z klamerką złotą trochę wygiętą podługową. — 2) Medalion złoty czworo graniasty w oprawie wąskiej gładkiej złotej polerowanej, w środku robota jest filigranowa, i dwa szkiełka do otwierania, w okrągłości grosza małego. — 3) Chryzopsis kamień, szlufowany brzegami na około, w środku gładki mający skazy, oprawny w małe perełki Urywiańskie, na złotym kołku zawieszony; to kołko wielkości obrączki, i jest puncyrowane. Na tymże kołku zawieszona mała kłoteczka w drobne Urywiańskie perełki oprawna, szafirowo szmelcowana, filuczyk do propocy kłudeczki także złoty oprawny w perełki Urywiańskie drobne. — 4) Talizman Turecki z masy pachniący w kolorze czekoladowym w formie serca bez żadney oprawy. — 5) Grono jedno pożyczek mające w sobie ugod siedm z trzema złotymi listkami robotą matt. — 6) Łańcuszek Wenecki złoty drobny łokci dwa i czwarte, z klamerką małą złotą. To wszystko było w futerale czarnym skurkowym sztywnym na dwa haczyki mosiężne zapinanym, w środku atłasem lub firansem białym futrowanym.

Gdy reszta przyrrowadzonych na sprzedarz do Krakowa Hiszpańskiego gatunku baranow nie zabawi tu długo, to jest baydaley 8 lub 10 dni, zatem donosi o tem wysokiemi G spodarzom i potrzebującym takowych baranow, iż w przeciwgu tego czasu dostać ich mogą codziennie od godziny 8 z rana do 6 w wieczor w dworku W. Jozefa Hrabi Wodzickiego za Szewską fortką pod Nrm. 234. Co do ceny, ta będzie się możności mierna.

W Magistracie Stanisławowskiem wakuie miejsce 2go Assessora z pensją roczną 200 zł. ryń. Życzący sobie, mają prozby swe przed wyyściem terminu 14 Julij r. b. z przyłączeniem dekretow zdadności, ex utraque linea i moralności zaświadczeniami do C. K. Cyrkularnego urzędu Stanisławowskiego podać. W Krakowie dnia 21 Junij 1808.

Na wakujące miejsce Syndyka w mieście Przeworsku z rocznym salarium 250 ryń. na nowo konkurs do ostatniego Lipca r. b. wypisuje się z tym dodatkiem, aby kompetenci prozby swe dekretami wibarowami z obu linii, tudzież świadectwami moralności opatrzone, do Król. urzędu Cyrkularnego w Rzeszowie podali. We Lwowie d. 23 Czerwca 1808.

Dla osadzenia wakującego w Zalesciach magistratualnego Sydyka miejsca z pensją roczną 300 zł. ryń. wypisuje się konkurs do 27 Julij r. b. z tym dodatkiem, iż kompetenci prozby swe dekretami Eligibilitatis ex utraque linea i zaświadczeniem moralności opatrzone przed upłynieniem wspomnionego terminu, do urzędu Cyrkularnego Złoczowskiego podać mają. W Krakowie dnia 21 Junij 1808.

Na zawaskowane przy Magistracie Kr. miasta głównego Lwowa urząd konsyliarza z pensją roczną 800 zł. ryń. konkurs do końca miesiąca Lipca r. b. z tym dodatkiem się wypisuje: iż kompetenci prozby swe, dekretami obieralności ex utraque linea, tudzież zaświadczeniami moralności i innymi atestatami zaopatrzone w terminie wytkniętym do magistratu tutejszego podać mają. We Lwowie dnia 20 Maia 1808.

Dla osadzenia wakującego w Trembowli w Cyrkule Tarnopolskim miejskiego kassy kontrolera wraz złączoną służbą miejskiego ekonoma z pensją roczną 200 zł. ryń. pod kondycją złożenia kasy 300 zł. ryń. wypisuje się konkurs na dzień ostatniego Lipca z tym dodatkiem, iż kompetenci życzący sobie tego miejsca mają swe umiejętności manipulacyi kassy i ekonomiki okazać, i prozby swe z zaświadczeniami moralności do C. K. urzędu cyrkularnego w Tarnopolu podawać. W Krakowie dnia 17 Czerwca 1808.

Z strony Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa niniejszem się do powszechnej podaje wiadomości: że na dniu 24 Lipca 1808 i w następujących dniach wszystkie realności miejskie, iako to: niektóre sklepy w sukienicach, bogate kramy, kramy pod Opatrnością Boską, nowe kramy, żelazne, szklane, mydlane, solae, śledziowe, macus, płocienne i gancarskie kramy, rozmaite sklepy i piwnice, daley ogrod między murami przy Stawhowskiej bramie ku Piarom, od 1 Lutopada r. b. na trzy lata wciąż więcej dajacemu zadzierżwione będą. Zyczący sobie takiej dzierżawy na wspomnianym dniu przed południem o godzinie 9, a po południu o 3 znowdować się mają w tutayszym magistracie, a przy licytacji wszystkie warunki dzierżawy będą wyszczególnione.

Gollmayer.

Z Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa dnia 21 Czerwca 1808.

Großs Sekr.

Przez C. K. Gubernium Królestw Galicyi i Lodomerji czyni się wiadomo: gdy Bernard Kusia Seminarysta z Galicyi emigrował, i miejsce przebywania onegoż całkiem jest niewiadome: a zatem cytuje się go publicznie niniejszym Elyktem w imię Cyrkularza dnia 15 Czerwca 1798 §. I. i wzywa do powrotu lub usprawiedliwienia swego odstąpienia w rzecznym czterech miesiący z tą pogrozką, iż po upłynieniu tego terminu przeciw onemuż podług przepisu praw postąpiono będzie. We Lwowie d. 27 Maja 1808.

Do osadzenia zawakowanego przy Magistracie w Żydaczowie w cyrkule Stryyskim urzędu Syndyka z pensją 450 zł. ryń. wypisuje się konkurs aż do 15 Lipca r. b. z tym dodatkiem: iż suplikanci prozby swe, dekretami obieralności ex utraque linea, tudzież atestatami moralności opatrzone w terminie wyznaczonym do urzędu cyrkularnego Stryyskiego podać mają. We Lwowie d. 27 Maja 1808.

Uwładmienię. Podług którego czyni się wszystkim wiadomo, że C. K. czopowego i w rubrykach specyfikowane dochody C. K. miast i miasteczek dnia 18 i 19 Lipca r. b. w urzędzie Cyrkularnym Bocheńskim będą przez licytację więcej podawajacemu w aręde wypuszczone. Ktoby sobie więc zyczył, w arędować, ma się w tych dniach o godzinie trzy rano opatrzoną w Vadium w C. K. Cyrkularney kancelaryi w Bochni znajdować.

Nazwiska dochodów Miejskich

Numer po rząd ko-wy.	Nazwiska Miast	C. K.							Adnotacya.
		Czopowe od 1 Listo: 1808 do Paźdz: 1809.	Wolne robie nie i szynko wanie piwa wodka i miodu	Cegle-nia i piec wa-pienny	Nakład na szynk wina	Różne grunta mieyskie	Targo-we jar-marcz-ne i placo-we	Młyn mieyski	
1	Podgorze	I	I	I	—	—	I	—	Pierwszyb 4en miast dochody będą 18 Lipca, drugich 19 Lipca r. b. a w prawdzie wszystkie procz C. K. czopowego na 3 lata, to jest od 1 Listo: 1808 aż do ostatnie-go Paźdz: 1811 w aręde puszczone.
2	Wieliczka	I	I	—	—	—	I	—	
3	Dobezyce	I	—	—	—	I	I	—	
4	Uście Solne	I	I	—	I	I	—	I	
5	Bochnia	I	I	—	—	—	—	—	
6	Wojnicz	I	—	—	—	I	I	—	
7	Lipnica	I	I	—	—	—	I	—	
8	Czechów	I	—	—	—	—	—	—	

W Bochni dnia 6go Czerwca 1808.

(Przy dzisiejszey gazecie znajdzie się 2gi D odskt.)

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W Krakowie dnia 10. Lipca 1808

DONIESIENIA.

My Franciszek Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austrii, Król Jeruzolimy, Węgier, Czech, Dalmacyi, Kroacyi, Szwabonii, Galicyi i Lodomerji; Arcy Xąż Austrii, Xiążę Lotaryngii, Słzburški, Wirzburski i Frankoński, Wielki Xąż Krakowski, Siedmiogrodzki, Xąż Styryi, Karyntyi i Karyntii, wyższego i niższego Szląska, Xąż na Bertholdsgaden i Merpentheim, Krabia na Habsburgu &c. &c

Gdyśmy z J. C. Mcią Imperatorem Wszęch Roslyy dla utwierdzenia szczęśliwie trwającego pomiędzy oboma Cesarzskimi dworami przyjaźni związku i dobrego porozumienia, tudzież dla zapobieżenia im możności szkodliwej dezercyi obustronnych wojsk wspólną umowę względem wzajemnego wydawania dezertersów ucałili; przeto iast wolą Naszą, aby zawarta w tej mierze kartula konwencya, do powziętocy o szła wiadomości, i zobowiązanie ułożone obowiazki, przez niniejszenia Edyk w następujących paragrafach poddanym Naszym do bawść ścisłego uskutecznienia obwieszczona została.

§ 1. Wszętkim naszym cywilnym i wojskowym Gubernatorom, osobliwie zaś komendantom wojsk wzdłuż granic Naszych stojących zabrano iast, aby nad tym z najtroskliwszą bacnością czuwali, iżby żadny dezerters z armii J. Roslyysko Imperatorskiej Mci w granicy nasze nie wszedł, a w tutejszych państwach żadney obrony i przytułku mieć nie mógł.

§ 2. Z tego powodu każda wojskowa osoba bez względu od infanteryi, kawaleryi lub artyleryi, od wozów lub innego jakiegokolwiek białej wojskowego wydziału Imperatorskiego Roslyyskiej armii, która w nasz kraj wchodzi, albo w tymże znowy wchodzić się miała, nie będy może w dobrej i należytey formie wydanym opatrzoną, ma bydy natychmiast aresztowana, i wydanie oneyże z bronią, kołmi, mandrem, i z tym, cokolwiek przyniesy za leżone będy, lub od takowey podrzędzey do schowania danym, nawet pod ow czas nie może być pozwolony, chociażby takowy dezerters własceiwe adwocym nie był. Gdyby takowe istwiduła wpały od wojsk innego Monarchy lub innego państwa, z którym kartel mamy uszło, tedy takowy dezerters tej armii, z ktorey szatnią razą uszedł, ma bydy zwrócony.

§ 3. Gdyby mimo tych ostrożności środków zdarzyć się miało, iżby który z takowych dezertersów do państw naszych potajemnie wkradł się, lub baczność naszych przełożonych, przebrawszy się, lub przez okazanie fałszywych paszportów oszukać potrafił, a nawet gdyby w jakim mieście lub na wsi osiedlił, ma bydy natychmiast wydanym, iak tylko poznany, lub przez Imperatorsko Roslyyskich komendantów reklamowanym będy.

§ 4. Od takowego wydawania wyłączeni sę dezertersowie armii J. Roslyysko Imperatorskiej Mci, którzy się w krajach naszych poradzili, albowiem między oboma mocarstwami

wspólny nastąpi układ, aby żadne Mocarstwo nie miało obowiązku swych własnych poddańców wydawać, którzyby służąc w wojsku innego mocarstwa, przez ucieczkę do kraju swego naturalnego Monarchy wrócili.

§. 5. Ponieważesny z J. Imp. Mciá wszech Roslyy ułożyli, aby dla opatrzenia dezertorow, od momentu schwytania aż do momentu oddania tychże, takowym po 4 kracyary na dzien (cztery kopiyki) procz chleba, albo 4 kracy: (cztery kopiyki) zamiast chleba wyznaczyć, dla konia zaś co dzień 6 funtow owsa i 10 funtow siano wagi Austryackiey, lub 8 funtow owsa i 13 i 1/2 funtow si na wagi Roslyyskiey wraz ze słomą do podścielania wymierzyć, przeto takowy koszt w monecie kursującaey, a cena wydanych w naturze produktów ustanowiona podług targu naybliższego miała, gdzie dezertor wydanym będzie, zapłacone bydź powinny. — Zapłata kosztow przy oddawaniu dezertera i konia nastąpić ma, a że dezertorowie podług prawa długow robic nie mogą, przeto o zapłaceniu takowych namienić nie można.

§. 6. Temu, który dezertera doniesie lub schwytá, obojdná nagroda w pieniądzech (Taglia) zapewnia się, to jest 12 ryń. albo 7 rubli 20 kopiek za piechotnego, a 18 ryń. albo 10 rubli 80 kopiek za konnego z koniem rachując rubel po 100 kr. w atości Austryackiey, rozumie się, iż do tej kwoty kosztá strzeżenia i transporta rachowane bydź powinny. — Oprócz kosztow żywności i tagilly pod żadnym pozorem nie więcey żadać się nie powinno, w przypadku, gdyby dezertor do służby wojskowej tego mocarstwa, które dezertera oddać ma, był przyjętym, mundar tylko, który mu był dany, zatrzymawszy; reszta zaś wszystko równie z dezertorem temu korpusowi, do którego należy, lub tam, którzy do odebrania onegoż są przystani stosownie do 9go § oddane bydź ma. — Gdyby jakowe wątpliwości zaszyły co do ścisłego składu uczynku w czasie rekwiizycyi dezertera, tedy takowe do nieoddania dezertera za żaden powód służyć nie mogą, lecz dla zapobieżenia wszelkim omyłkom, wojskowe lub cywilne zwierzchności protokół zrobić, takowy wraz z dezertorem odesłać, i kopiiá tegoż rzyzwoitey zwierzchności J. Imp. Mciá wszech Roslyy przestć ma.

§. 7. Jeżeliby jaki dezertor w kraju do którego się udał, w czasie ucieczki jakowy występek popełnił, lub był onego uczestnikiem, tedy iednak temu mocarstwu ma bydź oddany, do którego należy, które po udzieleniu sobie wszystkich występku onegoż tyczących się aktow, takowego podług praw nagodzi i ukarać może, i razem wyrzek swój tam, gdzie występek był popełnionym do wiadomości udzielić.

§. 8. Każdy oddział, który do łapania dezertera wystanym będzie, ma tym sposobem na granicy się zatrzymać, iżby od momentu, w którym dezertor granice przeydzie, takowy od iednego lub od dwoch ludzi, którzy paszportem lub kartuszem opatrzeni bydź powinni, do naybliższego miejsca ścisłym bydź mogą, i znajdująca się tamże wojskowa lub cywilna zwierzchność zarekwizowana byta do dania natychmiast należytey asystencyi, dla odkrycia lub ścisania zbiegłego dezertera. — Jeżeli takowy istotnie przez stronę, od której uszedł, w miejscu od niegoż oznaczonym, aresztowany, nie przez którego z naszych poddanych dostawiony będzie, tedy nagroda w pieniądzech (Taglia) miejsca nie ma.

§. 9. Gdy zajdzie jakowy przypadek podobnego wydania dezertorow, tedy z tej strony kommandant woysk stacyi naybliżey na granicy będącey, kommandant Imperatorsko Roslyyskiego naybliżzey pogranicznej stacyi o takowym zdarzeniu wiadomić ma. A gdy się o dzień i godzinę, kiedy wydanie nastąpić ma złożą, tedy dezertorowie przez oddział woysk naszecb, na wyznaczony na granicy punkt, gdzie się tegoż dnia i w teyże godzinie do odbrania przeznaczony oddział woysk J. Roslyysko Imp. Mciá znajdować będzie, dostawieni i on muż za należytym świadectwem rdłani będą. Kommandant ze strony naszej wyda kommandantowi Imperatorsko Roslyyskiey stacyi kwit na zapłacenie kosztow i wydatkow w porzeczających paragrafach 5tym i 6tym określonych.

§. 10. Podobnież rozporządzamy, aby służy officerow, którzy po dopełnionym wy-

ślępku w armii naszey służbę przwymują; albo do naszego kraju uciekają, na zasze żądanie aresztowani i za powrociem kosztów żywności w paragrafie 5ym względem żołnierzy ustanowionych, wydanemi byli.

§. 11. Każdy officer armiiow naszych, którzyby się dopnieili zdradą lub gwałtem, iakowe do Imperatorsko Rossyjskiej służby woyskowej należące Individuum do dezercyi pobudzac lub werbowac, dwumiesięcznym aresztem ukarany będzie.

§. 12. Rownie też każdy officer, któryby do ukrycia Rossyjskiego dezercera przychylił się, onegoż ucieczką ułatwic, lub go do prowincyow głębiej leżących odsyłać miał, dwumiesięcznym aresztem ukarany zostanie. Każda zaś inna osoba, któraby tygoż samego wysilenka stała się winną, według stanu teyże, na cielesną lub pieniężną karę wskazaną będzie.

§. 13. Wszystkim naszym poddanym zakazanie się, od Rossyjskich dezercerow, cokolwiek bąz z odzieży lub zbroi, koni i t. p. kupowac. Takowe sprzęty, gdzie tylko spostrzeżone będą, iako rzeczy kradzione odbrane, i regimentowi, od którego dezercer uszedł oddane bydź powinny. Każdy, który je kupił, do wynadgodzenia szkody prawa sobie rościć nie może, a gdyby takowe in natura odszukane bydź nie mogły, tedy ow, który je kupił, ma wartość onychże, w monesie kursującey powrocć i w każdym przypadku oprócz tego, za przedstawienie niniejszego zakazu, karze podlegac.

§. 14. A gdy J. Imp. Mość wszech Rossywy z Nami ułożył się, rowny Edykt w tymże czasie po wszystkich swych państwach ogł. się rozkazał; przeto rozkazujemy rownie naszym cywilnym gubernatorom i woyskowym kommandantom, Edykt niniejszy wszędzie, gdzie tylko potrzeba wymaga, ogł. i przybić rozkazać, aby się nikt w tey mierzy niewiedomością wymawiac nie mógł. Podobnież rozkazujemy naszym woyskowym i cywilnym urzędnikom tudzież innym przełożonym czynną dać bacznosc, aby niniejszy Edykt w całej swey obszarze i snowie dopełnianym i uskuteczniwym został.

Dau w Naszym Cesarzkim Stolecznym mieście Wiedniu dnia 26 Kwietnia R. P. 1808, Paowania Naszego siedmiastego roku.

Jurysdykcyja Sądowa Dominikalna i Miasta Andrzejowa niniejszym Edyktem wiadomo czyni, iż dom w mieście Andrzejowie pod Nrem 5 w rynku sytuowany, a pozmarłej Antonie Sikorskiej pozostały zł. pol. 2500 szacowany na żądanie opiekona małoletnich Dominika Adca przez publiczność licytacyą w kancelaryi mieyskiej Andrzejowskiej dnia 30 Lipca o godzinie 9 z rana sprzedany zostanie pod następujące warunki.

1) Ze każdy chęć licytowania mający ma do część pretium fisci za wadium złożyć inaczey do licytacyi dopuszczony nie będzie.

2) Ze kto ten dom z pobudynkami zalicytuje powinien będzie szacunek całkowity w 14 dniach po ukończoney licytacyi do depozytu wpłowego zł. żyć inaczey nowa licytacya na koszt jego i szkodę nastąpi. Wszyscy zatem zyczący s bie tego ku na powinni się w terminie powyższym i miejscu oznaczonym zaydowac. Dau w Andrzejowie d. 21 Junii 1808.

Josephus Jaroniski, Jalex.

*Z Jurysdykcyi Dominikalney i Miasta Andrzejowa.
Ignatius Rzuchowski, Actuar.*

Magistr t. C. K. Miasta Stolecznego Krakowa, niniejszem obwieszczeniem kazdemu komu o tem wiedzieć należy, wiadomo czyni, iż do wszelkich ruchomych i nieruchomych dóbr Pawła Schöna w tey prowincyi znaydujących się z urzęd. zbieg wierzycielom pozwolony został. — A przeto wszyscy razem i każdy z osobna wierzyciel, którzyby do zanieffienia na przeciw zbiegleniu sprawiedliwej, iakiey pretensyi s dził mieć prawo powołac się, ażeby pretensye swoje aż do dnia 28 Września r. b. w sposobie formalney żatoby przeciw obronemu Jmę Panu Adwokatowi Liebichowi O. P. D. kuratrowi konkursowey masy, do tuteyszego magistratu tem pewniey podał, i w niey nie tylko rzetelność swey pretensyi: ale też prawo mocą, którego w tey lub owey klasie umieszczonym bydź pragnie, iak nymocniey

okazał, gdyż inaczej po upływie wspomnianym terminie, nikt więcej słuchanym nie będzie; ci zaś, którzy swych pretensyi aż do czasu owego nie podali, co się tyczy wszystkich zbiegłego ruchomego i nieruchomego majątku w prowincyi tej znajdującego się, a nawet powiększonego, gdyby jaki przez zgłoszonych wierzycieli odkryty był, bez wyjęcia i na ow czas odsądzeni będą, chociażby prawo kompensacyi po sobie mieli, lub chociażby też o własne jakie dobro z tej masy dotarli się, a nawet gdyby ich pretensya na nieruchomościach takich dobrach zadłużonego zapisana była, tak dalece, że takowi wierzyciele, gdyby co do masy winni byli, tenże dług mimo prawa kompensacyi własni ści lub zastawu, któreby im s użyło, zapłacić będą obowiązani, i do tego przymuszeni zostaną. Oprócz tego, wszystkim i każdemu w szczególności wierzycielowi dzień 29 Września r. b. do stawienia się im osobiście, lub przez unocowanych do tego przyzwolcie swoich pełnomocników przed tutejszym magistratem C. K. Miasta Stołecznego Krakowa, tym końcem przeznaczają się, ażeby kurator majątku, tymczasowo Pana Jakóba Gütlera postanowionego, albo potwierdzili, albo też innego obrali, i oraz deputacyą kredytorów wyznaczili, zgoda władzę tak dla kuratora majątku, isko też dla deputacyi wierzycielow ograniczyli, tem pewniey, gdyż w razie przeciwnym, gdyby żaden z wierzycielow wspomnianym dniu nie stawil się, magistrat C. K. Miasta Stołecznego Krakowa kuratora majątku i deputatow na koszt wszystkich wierzycieli ogłosi, i ich władzę ograniczy. Do tego przeto każdy powinien się stosować, i sam się swej szkody wystrzegać tego bowiem wymagają ustanowione prawa.

Gollmayer.

Krzyżanowski.

Sobest. Kawski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 24. Czerwca 1808.

Kowalski.

Z strony C. K. Cyr. urzędu Krakowskiego wiadomo się czeni: że po wystąpieniu Plebana Maffelskiego do Minogi, plebania w Wysocicach na rok jeden to i s t od 24 Junii 1808 aż do 1809 przez publiczną licytacyą w Wysocicach trzymaną waręde wypuszczoną będzie. Cena fiskalna jest 320 zł. ryń. 28 kr. — Z s dziełeciny in-natura z Wysocic i Zarnowcu do tej że plebanii należace osobno waręde wypuszczoną będą. Chęć mający tak wey za arędowania mają się w Wysocicach stawic, tam zaś dowiedza się o wszystkich punktach, które przy tej licytacyi zachodzić mogą. W Krakowie d. 20 Junii 1808.

Dla osadzenia mieyskiego kancelisty w Skale roczną pensyą 100 zł. ryń. i wolnym mieszkaniem z strony C. K. Cyr. urzędu Krakowskiego w przeciągu 6 tygodni od d s dnia konkurs wypisuje się. Którzy więc zyczyl by sobie takowa onkium oblic z dokumentami swojej zdatości i zaswiadczeniami moralności in w C. K. Urzędzie Krakowskim stawic się mają. W Krakowie d. 21 Junii 1808

Stosownie do nadeszłego Gubernialnego rozporządzenia z dnia 11, odebranego d. 18 Czerwca r. b. do liczby gubernialney 24 850 konkurs dla zapelnienia zawakowanego Chirurga mieysca z pensyą roczną 200 zł. ryń. w Lipowcu cyrkułu Krakowskiego aż do 15 Lipca r. b. z tym dodatkiem wypisuje się, aby kompetenci zyczacy sobie to mieysce otrzymac, swoje prózby opatrzone potrzebnymi allegatami, przed 15 Lipca r. b. do Salin i kameralney Administracyi podawali.

Gollmayer.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Krakowa d. 18 Czerwca 1808.

Grofs sekr.